

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

14. Dies Novembris. Causa diligendi Deum, Deus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Novemb.

Tessera.

907

lum, fontes, vitam, salutem, tantas consolationes, servat
aliquid quod non det nisi tibi. Quid est autem quod tibi ser-
vat, nisi se? pete aliud si melius inveneris; se tibi servat
Deus. Avare quid inhibas cœlo, & terra? melior est qui fecit
cœlum, & terram: ipsum visurus, ipsum habiturus es. Qua-
rio ut tua sit illa villa, & transiens per illam dicas, beatus
cujus est possessio ista; hoc dicunt quam multi, qui transeunt
per illum possunt agitare caput, & suspirare, nunquid &
possidere? beata gens cuius est Dominus Deus eorum: haec ama,
hoc posside, hoc cum vis, habebis, hoc gratis habebis. O si
illum serio aliis hominibus spretis quereras, si querens
invenias, si cum invento familiariter sermocineris,
quam te tædebit, vel cum alio loqui, quam cum Deo.
Tunc ex suavitate quam hauries ex illo, sub cuius
lingualac, & mel, & in cuius labiis diffusa est gratia,
dices quod ille totus Dei immersus contubernio, D.
Robertus, Postquam locutus sum Deo, & Deus mihi, tæ-
det me loqui, & agere cum hominibus. Similia erant de
Dei commercio verba S. Scholasticæ, cum diceret;
vel oportet loqui de Deo, vel oportet silere; quia quidquid est
hic in terra, non meretur ut de eo loquimur. Itaque Deum
querere, & modum eundem reperiendi suggestere,
omnis nostra posthac erit cura. Interim tu

Hoc unum cura, unum ut super omnia cures.

14. DIES NOVEMBRIS.

Causa diligendi Deum, Deus est. Bern. tr. de dilig. Deo.

Deus I.
amandus
qui deus.

HÆc ultima est hominis perfectio, tan-
ti singula æstimare, quanti sunt æsti-
mada: pluris vel minoris æstimare, est
turpiter errare, quia est peccare. Ut porro cognoscat
homo

homo, ad quid amorem suum debeat convertere, vel à quo avertere, necesse est fingere animum velut in quodam centro creaturarum, esse collatum, ut nec ad dextram per excessum, nec ad sinistram, per defectum, nec ad exteriora, sed ad interiora, id est Deum, amorem suum fleat. Habet homo alia supra se, alia juxta se, alia infra se. Supra se habet Deum, juxta se proximum, infra se mundum. Quod est supra hominem, est summum; quod est infra se, est item; quod est medium est maius infimo, & minus summo; itaque homo qui est medius, inclinatione ad iussum, miserè, conversione ad summum, beatè vivit. Noli ergo te abjecere ad illa, quæ sunt inferiora te. Stomachum tibi movet si quis conditione vel officio te inferior, vult te esse superior. Quantum excandesceres, si qui te debet subsequi famulus, ex contemptu tui, præcedat. Tibi ipsi irascere, qui te iis submittis, quæ sunt te & ordine & sorte longè inferiora, sinasque illa in te dominari quæ deberent famulari, illaque efferas supra caput, quæ subiectæ sunt tuis pedibus. Vis stare in ipso felicitatis apice? enitere ut tuo consistas in ordine, recteque te habeas ad superiora, media inferiora. Haec te artem docebit quintus Carthusiæ prior Guigo.

II. (a) In medio constitutus homo, superioribus, id est Deo in dilectionem nec præferre, nec æquare, nec comparare ulla ex parte debet: equalia id est proximos, quod animæ salutem, tantè facere oportet, quanti seipsum. Inferiora, id est reliquias post spiritum rationalem creaturas, minoris facere debet, ita ut nihil tam parvi, tam vile habeat. Habebit itaque talis superiora ad gaudium, equalia

(a) In mediis. 19.

Novemb.
vertere,
um velut
m, ut nec
per defi-
st Deum,
ra se, alia
, juxta le-
ra homi-
um; quod
ano ; ita-
ufimum,
vit. Noli
e. Stoma-
rio te in-
desceres,
optuui,
ttis, que-
asque illa
ne efferas
Vis stare
las in or-
a inferio-
sia prior
us, id est
compara-
, quoad
um. Infe-
enturas
, n vile ha-
, aquilia
ad

Novemb.

Tessera.

909.

ad confortium, inferiora ad servitium. Devotus erit ad Deum, benignus ad proximum, sobrius ad mundum. Dei servus, hominis socius, mundi Dominus. Sub Deo constitutus, erga proximum non elatus, mundo non subditus. Redigens inferiora ad utilitatem mediorum, media ad honorem superiorum &c. nihil ab inferioribus, nihil ab equalibus, sed totum à superioribus suscipiens à superioribus motus, inferiora movens: superiora sequens, inferiora movens: superiora sequens, inferiora trahens: ab illis possessus, ista possidens. Hic porrò ne à sulco delires, illa oblioves; licet omnia quae Deus creavit sint bona, & valde bona, non tamen illorum adhærendum est bonitati, sed illius, à quo habent quod sint bona. Sunt Dei voces: cavendum ne soni suavitas, te magis oblectet, quam significatio, ne volupè magis sit audire illas, quam qui per ipsas loquitur Deus: Creaturæ, vestigia sunt Dei, sed illis diutius non inhærendum, verum ultra ad Deum ipsum per ista pergendum. Nimirum cum creaturis (ait Augustinus) (a) non habundi electione, sed itinerandi necessitate versandum. Itaque Deus amandus, quia amabilis, & solus amabilis, & infinites est amabilis, & amor ipse. Hoc est, Deus diligendus est non propter sua sed se, quia est Deus, ut monet tessera.

III. sufficit mihi bonitas tua ! ô sumnum bonum, ut te amarem quantum posses à me amari, quid urges me tuis operibus ? Quid cogis tot tuis beneficiis ? tu creasti me, quando non eram; tu quæsisti, quando perii, invenisti cùm perditus fui; salvasti, cùm damnatus fui, sustinuisti, cùm obstinatus contra te fui, corripis cùm delinquo, indulges cùm reus

(a) L. de Musit. c. I.

reus sum, doces cùm erro, pascis cùm esurio, potas
 cùm sitio, toves cùm frigeo, refrigeras cùm caleofera-
 vas cùm vigilo, invigilas cùm dormio, levas cùm sur-
 go, reparas cùm cado, sustines cùm sedeo. Tenes cùm
 sto, vehis cùm ambulo, excipis cùm ad te venio, re-
 ducis cùm à te abeo, revocas cùm devio, undique m-
 undant in me & exundant extra me beneficia tua.
 Non possum movere manum, quia è tua manu acci-
 piām donum; quælibet respiratio, est novi beneficii
 obligatio; idipsum quod non habeo, meum benefi-
 ciūn puto, quia tu Domine donas prout cui libet ex-
 pedit, & negas non ut desit, sed ut pro sit. At licet be-
 neficia Dei, sint stimuli ad amandum Deum, plus
 amandus est Deus, ob amorem quo beneficia conferit,
 quam quæ contert. Quia beneficia sunt scintillæ im-
 mensi illius incendii, sunt effectus Divini amoris.
 Quare quia bonus in se est Deus, plus debemus amare
 eum, quam quia est bonus in nos & nos amat. Ama
 Deum ob beneficia, quia in eis vides, amplecteris os-
 cularis, amorem Dei. Ob amorem ejus illum ama,
 quia in illo intueris, adoras, & diligis bonitatem Dei.
 Amor Dei, una perfectio Dei est: restant aliæ infinitæ,
 ob quas infinites est amabilis. Nescio quomodo fieri
 possit, ut intermittatur, & desinat amor Dei in cor-
 de tuo, cùm ipse infinitus ab æterno ita te incessanter
 amaverit, sola bonitate sua. Quis non amet eum, cu-
 jus bonitati, debetur non tantum unus infinitus amor
 Dei, sed quasi infiniti amores infiniti Dei? hoc lector
 ut ames attende, & expende, si non ames pave, & ca-
 ve, quanta patieris si pateris alibi vergere amorem,
 quam ad æternum amorem.

15. DIES